

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

12. Et Nicolai Papæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

XI. Anno DCCCXLII. Lotharius Imperator Ludovicum, Carolique fratres bello aggressus, acie vincitur, fugamque capit. Episcopi Galliae Aquis conveniunt, & Lotharium Regno, Imperioque; abdicant, duobus fratribus in ejus locum suffectis; prius tamen de Lotharij criminibus cognoscunt, vindicantque, ac tunc demum Imperio ejiciunt; sed nec fratres admissi, nisi prius se justè & ex legum præscripto regnatos jurassent; audi Nithardum, Francorum nobilissimum, & Caroli M. ex filia nepotem, qui que omnia coram spectabat; sic enim inter alia: *Qui Episcopi ab initio gesta Lotharij spectamus, quomodo Patrem suum Regno pepulerit: quoties populum Christianum perjurum effecit: quot homicidia, adulteria, incendia universalis Ecclesia sua nefandissima cupiditate perpessa sit: insuper autem neque scientiam gubernanda Republica illum habere. Ergo omnibus unanimiter visum est, atque consentiunt, quod vindicta Dei illum ejecerit, Regnumque fratribus suis melioribus se ad regendum tradiderit. Veruntamen haud quaquam illis Episcopi hanc licentiam dedere, donec percunctati sunt, an secundum Dei voluntatem regere vellem? & respondentibus se velle, ajunt, & auctoritate divina ut illud suscipiatis, & secundum Dei voluntatem Regatis, monemus, hortamur, atque precipimus. Vides hic, Galliae Episcopus jus Imperijs ac Regibus dicere, nostramque sententiam non calamo solum, sed exemplo docere, & Coronas de uno in aliud Caput transferre, certis tamen, fixisque legibus, & juramento sancitis: quid amplius velis?*

XII. Anno DCCCLX. Ludovicus Pius Imperator, cum tres filios reliquisset, Lotharium primum Imperatorem, Ludovicum Germaniae Regem, & Carolum Calvum, istorumque factionibus, bellisque Civilibus, diu Imperium & Gallia conflictarentur; tandem inter Ludovicum & Carolum fratres, eorumque ex fratre nepotem Lotharium (filium Lotharij Imperatoris) pax sancita est, ac mutuis juramentis firmata; sed Caroli ambitio, pacto um ac finium impatiens omnia abruptit, invasitque fratris ac nepotis Provincias; hinc à Ludovico & Lothario ad Nicolaum querelae, quibus ut in vasorem compesceret petebatur; inter alia sic Pontificem alloquuntur: (a) *Oporteret vestrae auctoritatis jubar propter generalem solitudinem nostros invisere fines, ut quos nulla movent fraterna charitatis*
Aaaa 3 visera,

(a) Exactis Concilij apud Confluent: in MS. Cod. Anton. August. ap. Baron. ad ann. 860.

viscera, Apostolica invectione ad censuram venire Ecclesiasticam compellat. Vides hic testimonio Regum Galliae, posse Romanos Pontifices de causis Principum temporalibus cognoscere, sententiam proferre, & compellere repugnantes, quod magis etiam ex mox dicendis apparebit. Nam cum idem Lotharius Waldradam pellicem deperiret, eamque, abdicatâ Theutpergâ Reginâ, in thorum recepisset, Nicolaus Papa, nisi protinus resipisceret, non tantum Ecclesiâ, sed etiam Regno se illum amoturum minatus est. Sic enim loquitur: (a) *Non patiamus, te in tantam tui perniciem devolvendum, ut contra nostras definitiones, vel adversus dictam feminam B. Petri confugio prorsus immixtam, agere quoquo modo consentias, cum tibi potius & Regno tuo, quàm Theutperga acquiras omnino dispendium.* Quibus verbis Regni abdicacionem minari Nicolaum non solum Baronius & Spondanus ad an. DCCCLXVI, testantur, sed etiam ipse Lotharius agnovisse videtur, quando in hæc verba (b) reverentiæ & modestiæ plena Nicolao respondit: *Uti Antecessores nostri Sanctissimorum Prædecessorum vestrorum monitis obedierunt, ita nos etiam coram excellentia Apostolatus vestri nos humiliare cupimus; quamobrem cernuo lumine vestram assatim deposcimus Paternitatem, ut dum nos vobis, missisque vestris per omnia obedire volumus, non aliquem nostri DEO miserante consimilem super nos extollere, aut terra præponere vestra libeat Paternitati, ne forte ipsi talem contra moliri velint causam, quam tolerare non valeamus pro Regio munimine, inter nos aliquod scandalum evenire possit. Et infra: Nulli prorsus homini subiecti esse volentes, nisi DEO, & sancto Petro, ac cæteris Sanctis, vestraq; Paternitatis culmini, mi Pater & Domine &c. Vides, profiteri Lotharium, se nulli prorsus homini subiectum esse, nisi sancto Petro, ac cæteris Sanctis; quod utique de subiectione temporali saltem indirecta accipiendum est, si enim de subiectione merè Spirituali intelligas, quis nescit, Reges non solum Pontifici, sed etiam Episcopis, aliisque Sacerdotibus subiectos esse? Rursus illa verba: *Vestram deposcimus Paternitatem, ne aliquem nostri consimilem super nos extollere, aut terra præponere libeat;* aperte significant, & Pontificem minatum esse, & Regem timuisse, ne alius Regno imponeretur.*

XIII. Anno DCCCLXIX. Mortuo Lothario Carolus Calvus ejus Regnum invadit, occupatque assensu Procerum, excluso Ludovico

(a) Epist. Nicol. 51. apud Binn. T. 3 Conc. sect. 2. (b) Epist. Loth. ad Nicol. PP. ex Cod. Treu. ap. Baron. ad ann. 866. n. 43.